

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 129.165 van 11 maart 2004
in de zaak A. 120.851/XIV-9939.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat P. MEULEMANS,
 kantoor houdende te 2800 MECHELEN,
 Koningin Astridlaan 143

tegen :

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

--

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Armeense nationaliteit, op 10 mei 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 april 2002 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 1 oktober 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 16 mei 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 31 oktober 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 februari 2004;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. HAEGEMAN die, loco Advocaat P. MEULEMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van Adjunct-adviseur G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat:

1.1. XXX, van Armeense nationaliteit, komt in België binnen op 15 september 2000 waar zij zich op dezelfde dag vluchteling verklaart.

1.2. Op 1 oktober 2001 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 18 april 2002 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 1 oktober 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“(…)

Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag onontvankelijk is. U heeft immers, zonder geldige reden, geen gevolg gegeven binnen de maand aan de oproeping noch aan de vraag om inlichtingen vervat in de brief die u aangetekend werd verstuurd op 05 maart 2002 op uw gekozen woonplaats.

(…)”.

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoekster als enig middel aanvoert:

“Schending van artikel 52 par. 2, al. 4, artikel 57/16 lid 4 en lid 5 van de Vreemdelingenwet

Aangezien het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen bij beslissing van 18 april 2002 besluit tot de weigering van verblijf door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 1 oktober 2002;

Dat deze beslissing haar grondslag vindt in artikel 52 dat voorziet dat een vluchteling niet zal toegelaten worden in het Rijk te verblijven wanneer deze binnen de maand na de verzending geen gevolg heeft gegeven aan een oproeping of een verzoek om inlichtingen en daarvoor geen geldige reden kan opgeven;

Dat verzoekster bij brief van 5 maart 2002 werd opgeroepen om een interview af te leggen op 19 maart 2002 doch verzoekster die dag een ongeval had;

Zie medisch attest dr. O. M. dd 29 april 2002.

Dat zulks telefonisch werd gemeld aan het onthaal zodat verzoekster een nieuwe oproep verwachtte;

Dat deze overmachtsituatie niet aan verzoekster kan worden verweten en dus ook geen aanleiding mag geven tot een onontvankelijkheidsbeslissing en dus ten onrechte een negatieve beslissing tussenkwam;

Zie Parl. St. Senaat 1992-93, 555/2, 92

Aangezien het artikel 52 par. 2 al. 4 overigens werd ingevoegd om aan te tonen dat de asielzoeker een blijvende belangstelling moet vertonen voor de aangevatte asielprocedure;

Zie Memorie van Toelichting

Zie Vluchtelingen, Dirk Vanheule, blz. 153, nr. 379, 1998

Aangezien enkel de bewuste onttrekking aan de procedure getuigt van een gebrek aan belangstelling in het resultaat van de erkenningsaanvraag;

Zie Vluchtelingen, Dirk Vanheule, blz. 153, nr. 380, uitgave 1998

Dat uit het hierboven vermelde én uit het beroep bij de Raad van State om haar procedure toch nog te kunnen verder zetten manifest blijkt dat verzoekster wel degelijk geïnteresseerd is in haar erkenningsaanvraag;”;

2.2.1. Overwegende dat de bestreden beslissing verzoeksters asielaanvraag onontvankelijk verklaart op basis van artikel 52, § 2, 4/ van de Vreemdelingenwet omdat zij zonder geldige reden geen gevolg heeft gegeven binnen een maand aan de oproeping, vervat in de brief die aangetekend aan de gekozen woonplaats van verzoekster werd verzonden op 5 maart 2002;

2.2.2. Overwegende dat verzoekster aanvoert dat zij op 19 maart 2002 onmogelijk op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aanwezig kon zijn voor verhoor, aangezien zij die dag een ongeval had; dat verzoekster stelt dat zij deze overmachtsituatie telefonisch heeft gemeld aan het onthaal zodat zij een nieuwe oproeping verwachtte;

2.2.3. Overwegende dat de uitleg van verzoekster niet overtuigt; dat uit het administratief dossier nergens blijkt dat zij een ongeval heeft gehad op 19 maart 2002, noch dat zij dit telefonisch aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft gemeld; dat de oproepingsbrief voor het verhoor, aangetekend aan verzoekster verzonden op 5 maart 2002, uitdrukkelijk vermeldt: “Indien een geval van overmacht u belet

gevolg te geven aan deze oproeping, dient u mij binnen de maand die volgt op de datum van dit schrijven, de reden hiervoor alsook een document dat hiervan het bewijs levert, per aangetekend schrijven te bezorgen.”; dat verzoekster verwijst naar een medisch attest van doctor O. M. die verklaart dat verzoekster “zich niet kon begeven in Brussel op 19/3/2002 wegens ongeval.”; dat dit medisch attest gedateerd is op 29 april 2002; dat, aangezien de bestreden beslissing dateert van 18 april 2002, het voor de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onmogelijk was hiermee rekening te houden; dat van verzoekster mag verwacht worden dat zij, zo een geval van overmacht haar zou verhinderd hebben om op 19 maart 2002 aanwezig te zijn voor verhoor, hiervan zo spoedig mogelijk per aangetekende brief het bewijs levert aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen; dat, gelet op de bewoordingen van artikel 52, § 2, 4/ van de Vreemdelingenwet de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in alle redelijkheid tot de onontvankelijkheid van de asielaanvraag kon besluiten; dat het enig middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf maart
tweeduizend en vier, door :

de H.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
Mevr.	K. LIEVENS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. LIEVENS.

A. BEIRLAEN.